

(Ел Паис, 21.01.2010)

У Израелу постоје оне НВО које пријављују уцењивање слепих Палестинаца како би радили за израелску шпијунску службу, или смрт девојке од 18 година оболеле од рака и умрле док је чекала дозволу да напусти Газу, а постоје и НВО са планетарном пројекцијом. Али, све оне су део онога што влада Бенџамина Нетанјахуа назива кампањом за делегитимизацију Државе.

Ради се о томе да су власти обуставиле издавање радних дозвола сарадницима НВО попут Save the Children, Oxfam или Лекари без граница. У међувремену, једна организација повезана са крајњом десницом, позната по не баш транспарентном раду, поднела је суду у Стразбуру тужбу притив Европске комисије због недостатка транспарентности при додели помоћи плејади организација које раде на окупираној палестинској територији.

Од краја напада на Газу пре годину дана (који је довео до оптужби за ратне злочине у ОУН, изазвао дипломатске сукобе у европским престоницама и налоге за хапшењем политичких и војних лидера ако ступе на тло Старог континента), Израел води борбу кроз Министарство за иностране послове и кроз страна средства информисања. Улога коју на овом просторима имају НВО није за подцењивање. Сам председник владе је синоћ говорио о овој теми на пријему за стране новинаре.

Ову појаву назвао је «ефектом Голдстон», чиме је алудирао на јужноафричког судију који је направио оштар извештај о рату у Гази. «Први изазов је нуклеарни програм Ирана, други су ракете и гранате на нашој северној и јужној граници. Трећи је *извештај Голдстон* који намерава да нам веже руке, како не бисмо могли да се бранимо», рекао је Нетанјаху.

Тако ће страни сарадници НВО, којих је у било ком делу Цисјорданије и Газе много, постати обични посетиоци. То је за ове активисте велики проблем. Да не би били под великим ограничењима слободе кретања, неопходна је радна дозвола коју издаје

Министарство унутрашњих послова, које је ове странце оценило као потенцијалне непријатеље. Већ више месеци, како извештава дневник Haaretz, многи од ових сарадника добијају само туристичку визу.

Али нису само стране НВО пред растућим проблемима. Сличан притисак трпе и неке израелске асоцијације. Њихове вође, назване *selfhating jews* (Јевреји који мрзе себе), група су јако познатих људи чија делатност зависи од финансирања од стране страних влада, посебно европских. НВО Монитор (организација која се декларише независном од израелске владе, зато што су им интереси истоветни), објавила је јуче да је поднела тужбу суду у Стразбуру против Европске комисије. Монитор тврди да Брисел не даје довољно информација; покретач ове НВО, Јеврејин британског порекла, Џералд Стаинберг, тврди да је од 2005. ЕУ дала «најмање 177 милиона евра НВО које говоре о апартхејду и ратним злочинима, а све у процесу демонизације Израела».

Тако је кампања против НВО добила залет. А ако су сарадници Арапи, притисак се појачава. Такав је био случај са активистима НВО Stop The Wall, Мухамедом Отхманом и Џамалом Мусом, који су месецима били затворени а да против њих није била поднета тужба.

Када је затворен, Отхман се враћао са конференције за штампу коју је одржао у Норвешкој, једној од земаља под највећом пажњом јеврејске дипломатије. Ни Џардел Маслин, издавач веб станице на енглеском језику палестинске новинске агенције Маан, Американац јеврејског порекла, није прошао боље; после осмочасовног испитивања на аеродорому у Тел Авиву прошле недеље, протеран је из Израела.

http://www.elpais.com/articulo/internacional/Israel/deja/expedir/permisos/trabajo/cooperantes/ONG/elpepuint/20100121elpepiint_15/Tes

(Превод **Бранислав Ћорђевић**)